

Vrije Mare

"Vrij" omdat het verwijst naar 'vrijheid', naar 'ruimte geven', naar 'Vrije school' en "Mare" omdat het een vertrouwde term is vanuit het Kerstspel waarin de engel ons en de herders komt vertellen dat zij een 'Blijde Mare', een blijde boodschap heeft.

"Dankbaarheid is er ook voor wat anderen ons aanreiken om op ons in te laten werken en van te kunnen genieten..."

Voorwoord

'Noem eens drie dingen waar je dankbaar voor bent', werd deze week in een van de laatste uitzendingen van DWDD gevraagd aan Matthijs. Hij was er even door overrompeld, moest nadenken maar toen kwam het los. Ook de aanwezige gasten werd hiernaar gevraagd en deelden spontaan of na enig nadenken hun dankbaarheden.

Toen het eenmaal stroomde werden het er gemakkelijk veel meer dan drie. Even uitstijgen boven de werkzaamheden en zorgen van alledag, even de focus op iets anders leggen, werkt helend. Helend voor onszelf en voor onze omgeving. Dankbaarheid doorstroomt alle wezensdelen en voedt ons etherlichaam.

Hoe mooi is het om hiermee de dag af te sluiten, hoe mooi is het om dit tijdens het eten met je partner en/ het

gezin te doen. Ieder kan dat naar eigen inzicht uitvoeren.

Dankbaarheid is er wat mij betreft voor de mooie bijdragen over Palmпасen en Pasen en over de dierkunde periode in de klassen 4. Dankbaarheid is er ook voor wat anderen ons aanreiken om op ons in te laten werken en van te kunnen genieten, zoals het Gebed van Overgave van Rudolf Steiner, de Cirkels van Invloed en Betrokkenheid van Covey en het bijna epos-achtige verhaal 'Maar de lente wist het niet...' waarover verderop in deze Vrije Mare te lezen valt. Dankbaarheid is er ook voor de ouders die de lay-out van elke Vrije Mare verzorgen waardoor het elke keer weer een pareltje is. Dankbaarheid...., zie je wel, als je eenmaal begint dan gaat het stromen!

De school als oefenplaats is nu verplaatst naar de thuissituatie. Ook daar is het oefenen met de nieuwe situatie. Ook daar komt het er op aan

om 'De kunst van het samenleven' vorm te geven. Naast alle lessen die doorgaan (dankbaarheid!) leren kinderen ook veel buiten de lesstof om. Hoewel het zeker niet zal meevallen ligt ook hier een kans om er met elkaar het beste van te maken. 'Noem eens drie dingen waar je dankbaar voor bent...' Misschien een idee om dat met elkaar te delen en te bundelen? Bijdragen van uzelf en/of van de kinderen zijn van harte welkom op email vrijemare@vrijeschool-almere.nl.

Van harte een gezegende Paastijd gewenst!

HvM

Palmzondag

Op 5 april vieren we palmzondag. Een feest waarin we in kerkelijke traditie de intocht van Jezus in Jeruzalem vieren. Jezus ging volgens het evangelie tijdens die intocht, onder luid gezang en tussen een haag van palmladeren die de mensen ophooghouden Jeruzalem binnen.

Gezeten op een jong veulen ging hij zijn laatste avondmaal en dood tegemoet. Hij moest verstillen om daarna weer geboren te worden, sterker en stralender dan ooit tevoren.

Op de vrijeschool gaan we met de kinderen naar buiten met palmpaasstokken met boven op een broodhaantje dat de nieuwe dag aankondigt. In sprookjes kraait de haan op momenten wanneer de mens op zijn weg de goede beslissing moet nemen. Bij de Bremer Stadsmuzikanten kraait de haan als de rovers het huis binnen vallen en de andere dieren gewekt moeten worden om ze te verjagen. Het kruis wordt versierd met een zonnerad en vruchten waarmee het tot een eigen levensboom wordt. Ter afsluiting worden bovenin enkele takjes buxus gestoken als verwijzing naar de palmtakken en als symbool voor het eeuwige leven.

Het leven komt overal om ons heen vanzelf tot bloei, terwijl het sociale leven tot stilstand komt. Groene knoppen duiken op uit de takken en twijgen en 's ochtend worden we weer wakken met het geluid van vogeltjes. Normaal gesproken het moment om lekker met de klas naar buiten te gaan en te genieten van het mysterie; het leven komt weer terug! Een verdrietig gevoel bekruipt mij en vele leerkrachten echter, nu wij dat niet met de kinderen kunnen delen.

We gaan als mens en als samenleving in deze tijden ook op reis naar een punt waarop alles even teruggebracht wordt naar de kern. In de samenleving staat alles stil en in onszelf worden we

teruggebracht tot de basis. We worden gedwongen te reflecteren en bewust of onbewust, schijnen we een licht

op onze duistere kant. Alles is even moeilijk; verdriet, onrust en wanhoop komen voorbij.

Maar de wereld zit ook meteen alweer vol met prachtige kanten van de natuur en mensheid. Iedereen staat klaar voor elkaar en het nieuws stroomt over met prachtige en liefdevolle initiatieven; het licht straalt al volop in de wereld! Ook onze eigen lichtjes stralen volop de wereld in. We worden als leerkrachten overspoeld door positieve

en leuke berichten van kinderen en ouders en gezamenlijk inspireren we elkaar om mooi en waarachtig onderwijs op afstand te geven met hulp van de ouders.

Misschien zijn we nog niet klaar met de golfbeweging en moeten er nog een paar golfjes komen, maar het licht straalt aan alle kanten! Ik hoop dat we met dit vooruitzicht in de stille week kunnen bezinnen op dit proces van wederopstanding. Onder grote

druk ontstaan de meest prachtige diamanten en ik ben ontzettend dankbaar voor al het moois wat ik de afgelopen tijd heb gezien.

Ik wens jullie een goede, liefde volle en gezonde 'stille' week!

Meester Daniël

Namens de Palmzondag groep van de Jaarfeestencommissie

Pasen

Pasen is een feest, dat elk jaar op een wisselende datum valt. Dit jaar valt eerste Paasdag op zondag 12 april. Het wordt gevierd op de zondag, volgend op de eerste volle maan na de voorjaarsevening. Het 'groeien' van de maan van een sikkel tot een volle maan is 's avonds leuk om met kinderen te volgen. Het verhaal gaat ook dat je met Pasen een haas in de maan kunt zien...

Pasen is het feest van de opstanding. In de kerk ligt de nadruk - naast een nieuw begin van het kerkjaar met onder andere de nieuwe jaarkaars - vaak nog op het lijden wat voorafgaat aan de opstanding. De muzikale Passies gaan ook over het lijden en de kruisiging. De opstanding- wat het werkelijke Pasen is, heeft minder aandacht. Misschien omdat het moeilijker voor ons is om in mee te gaan? Of misschien dat de kerk ons vroeger niet 'bewust' wilde laten worden?

De opstanding van Christus na zijn kruisdood is eigenlijk pas voor oudere kinderen te begrijpen. De antroposofie voegt daar de opstanding van het 'ik' aan toe, wat voor volwassenen een extra verdiepingsmogelijkheid biedt. Als we de leeftijdsperiode (of ontwikkelingsfasen van Rudolf Steiner) bekijken, dan wordt het Ik

geboren met 21 jaar. Pasen biedt ons de mogelijkheid om het Ik alsnog geboren te laten worden, mochten we daaraan voorbijgegaan zijn rondom ons 21e jaar of om jaarlijks die Ik-kracht te versterken.

Met kleine kinderen kunnen we het paasfeest het beste vieren door hen te laten beleven hoe in de natuur alles opnieuw tot leven komt. Ga met ze naar buiten! Hoor de vogels zingen, kijk naar de bloemen, plant viooltjes en sta samen vroeg op om de natuur wakker te zien worden en die groei-kracht te ervaren. Gedurende de wintertijd waren planten onder de aarde in diepe rust verborgen;

met Pasen zien we overal in de natuur de krachten van het licht. De knopjes die de hele winter dicht waren zijn opgezwollen en soms al opengebarsten. Nu zien we het klein hoefblad, de bosanemoontjes, het speenkruid en andere voorjaarsboden uit de aarde tevoorschijn komen.

De eieren en de paashaas die de eitjes komt brengen, gelden als symbolen voor Pasen en stammen nog uit de tijd van de Germanen. Zij kunnen, naast dat ze plezier geven, als beelden zorgen voor een geestelijke achtergrond en daar zijn kinderen gevoelig voor en 'snappen' ze de essentie zonder dat wij het

ze hoeven te vertellen. Het ei gold heel vroeger als iets heiligs. Het is het symbool voor het ontkiemende leven. De paasbode die de kinderen de eieren brengt is de haas. Hij heeft bijzondere eigenschappen; de haas is een vreedzaam wezen, dat oog heeft voor de noden van een ander en zonder zelfzucht alles doet om een ander te redden. Daarmee beeldt hij de eigenschappen uit die ook Jezus ons laat zien. Met als hoogtepunt zijn sterven voor ons mensen om ons volgens de kerk zo te 'redden'.

Zo is Pasen het feest van de opstanding en het licht worden. Het geeft nieuwe impulsen en nieuwe groeikracht. Niet alleen in de natuur, maar ook in jezelf. Nieuwe dingen zijn in deze periode makkelijker te ontwikkelen. De opstanding van het 'ik' maakt het ons bewust wat we doen en maakt ons sterk voor de komende zomer. Omdat die nieuwe impulsen ruimte nodig hebben, zijn we teruggekomen bij de vastenperiode met zijn reiniging en loslaten.

Misschien kunnen we hier nog een klein stukje van meepakken? Bijvoorbeeld door het huis op te ruimen en goed schoon te maken en/of een reinigingskuurtje van thee of sappen te doen.

Dit jaar voelt alles een beetje anders. We zitten midden in de Corona crisis.

De scholen zijn nog dicht terwijl ik dit stukje typ en de toekomst is onzeker. Aan de ene kant heb ik het gevoel dat ik als mens stilsta, ik leef in het moment en kan nog niet te ver vooruitkijken. Maar aan de andere kant trekt de natuur zich daar niets van aan. Overal om mij heen zie ik de nieuwe knoppen aan bomen en struiken en de krokussen schieten uit de grond. Het zonnetje begint ons al te verwarmen. De tijd gaat door, de lente komt eraan. En dat stemt mij hoopvol!

Wat er ook verder gaat gebeuren en hoelang deze onzekere situatie nog duurt, er komt uiteindelijk een eind aan. En voor nu geeft het mij naast de onzekerheid ook het vertrouwen dat het leven op welke manier dan ook blijft doorgaan.

En dat dat goed is! Ondertussen probeer ik maar extra te genieten van de tijd die ik nu meer met mijn eigen gezin kan doorbrengen en van het genieten en opmerken van de ontluikende schoonheid van de natuur!

En de hoop dat we na deze weken een mooi paasfeest mogen vieren. Of dat nu fysiek samen is of dat we in gedachten bij elkaar zijn.

Het zal hoe dan ook Pasen zijn!

Juf Suzanne

Namens de Paascommissie van de Jaarfeestengroep

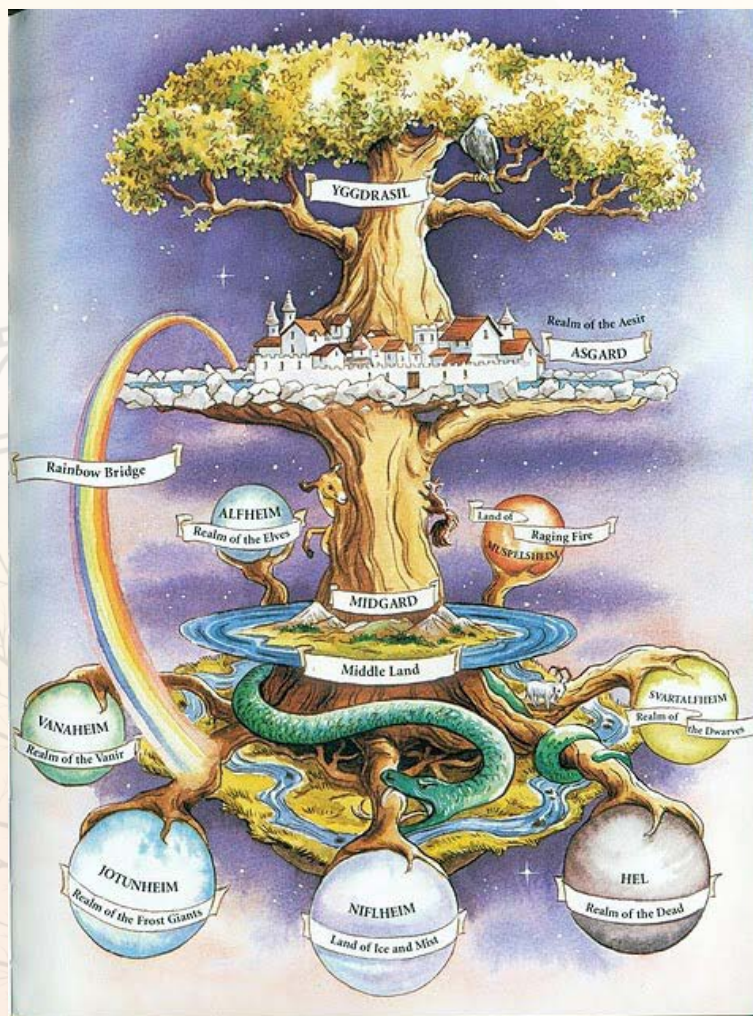
Vertelstof 4e klas

In de 4e klas kan het stormen. Negenjarigen dobberen niet langer mee op de stroom van de groep, maar worden zich bewust van zichzelf. En ontdekken zichzelf, hun ik, met horten en stoten. Hun wereldbeeld verandert en zij stappen er middenin – alleen.

Deze woelige periode, die ongeveer een jaar duurt, kan knap lastig zijn. Maar als je als opvoeder een glimp opvangt van het unieke mensenwezen, dan ontstaan respect, begrip en liefde. Werk aan de winkel, ook voor de opvoeder, want vanaf nu zul je je autoriteit moeten verdienen. Thor uit de Edda is hun ruige wegwijzer.

Tussen het 9e en 10e levensjaar gebeurt er iets opmerkelijks met kinderen. Ze krijgen een enorme groeistoot. De groei concentreert zich nu in het borstgebied: je ziet de borst breder en groter worden. Het fysieke organisme is daardoor in de war en zoekt naar nieuw evenwicht. Allerlei pijnntjes zoals hoofd- en buikpijn zijn aan de orde van de dag. Ook psychisch gaat een 9-jarige door een fase van labiliteit. Vrolijkheid kan zomaar, zonder aanwijsbare reden omslaan in diep verdriet of grove agressie. Brutaliteit, ongezeglijkheid, dwarsheid, het komt allemaal voorbij.

Ouders en juf/meester zijn niet meer vanzelfsprekend te vertrouwen. Het kind voelt dat hij/zij totaal anders is dan de rest van de wereld. Het hoort er niet meer bij. Het trekt zich terug of vecht zich naar de top; wil een kamer voor zich alleen of loopt weg. Het is uit met de vanzelfsprekende deelname aan de stroom van gezin en klas. 'Hoe plaats ik mijzelf op de voorgrond?', schijnt de 9,10-jarige voortdurend te denken. 'Krijg ik geen positieve aandacht, dan maar negatieve – maar ik zal van me laten horen! Ik eis aandacht. Want ik ben ik.' Weg met de vanzelfsprekende autoriteit! De opvoeder zal deze vanaf nu moeten

verdienen. Een kind kan dan plotseling vragen: 'Hoe vul jij je dag?' Eigenlijk vraagt het: hoe doe jij dat, leven?

Dan is het tijd om hem persoonlijk en gelijkwaardig te vertellen over jouw eigen leven. Dat je niet alleen maar zijn vader of moeder of leerkracht bent, maar ook een individu -met een verleden, met plannen, met ambities, verlangens. Met een eigen wereld.

Er is voor het kind maar dus ook voor de opvoeder werk aan de winkel. Wat betekent 'autoriteit' voor jezelf? Vanuit een eerlijk gesprek hierover kan een nieuw soort eerbied groeien: de 'verleende' autoriteit. Dan kan een kind vanuit een nieuwe band gehoor gaan geven aan je oproep. Deze verandering in autoriteitsbeleven is een smalle maar belangrijke doorgang tijdens de crisisperiode van 9 tot 10 jaar. Een andere hulp voor het kind kan een nieuwe autoriteit in de persoon van een buurman, opa of oma zijn

- iemand die verder van het gezin afstaat.

Identiteit voelen en vasthouden
Alle leerstof in deze klas is erop gericht om het kind te helpen zijn individualiteit te laten ervaren en vasthouden. Om niet, zoals voorheen, mee te deinen met de rest, maar standvastig op zijn eigen benen te komen te staan. Denk aan het canon zingen. Kan ik mijn eigen stem vasthouden tegenover die van de rest? Denk aan het oriënteren in de ruimte bij aardrijkskunde. Denk aan het rekenen met breuken. Het getal is niet meer heel maar wordt in stukjes opgedeeld, waar zelfstandig mee gerekend moet worden.

Ook de verhalen die de kinderen horen passen precies bij deze leeftijdsfase. Ze geven beelden van een oude godenwereld die ineens stort – en van helden die vol moed strijden voor hun eigen bestaansrecht.

Germaanse mythologie

De 4e klas is de klas van de Germaanse of Noordse mythologie. Ze werden in de 12e eeuw verzameld in de 'Edda' -de oude en de nieuwe. In de oude Edda wordt verteld hoe de wereld werd geschapen en hoe de Germaanse goden leefden. In de nieuwe Edda wordt verteld hoe mensen met hulp van de goden streden voor hun eigen bestaan. Het Oude Testament uit de 3e klas is nog wel bekend, maar de Noordse mythologie niet. Dat is als klassiek cultuurgood grotendeels verloren gegaan.

De oude Edda verhaalt van de drie werelden Asgard, Midgard en de onderwereld Niffelheim. In Asgard wonen de goden met Alvader Odin (Wodan). Het Walhalla waar hij zetelt, is bestemd voor alle helden die gevallen zijn door het zwaard. Midgard is de woonplaats der mensen en de godin Hel heerst over de onderwereld, waar misdadigers hun plek krijgen.

Deze drie werelden zijn verbonden door de wereldboom Yggdrasil -letterlijk: ik-drager. De goden kunnen over de Regenboogbrug Midgard bereiken en zijn verbonden met de natuur. Odin, die de mensen de spraak en de taal gaf, is ook de god van de luchten. Hij rijdt op een achtvoetig wit paard door de wolken. (In onze Sinterklaas, die op een schimmel over hoge daken rijdt, leeft de oude Odin op zijn Sleipnir tot op de dag van vandaag bij ons voort.)

Maar een catastrofe werpt zijn schaduw vooruit. Vanaf de schepping is namelijk bekend dat alle goden eens ten onder zullen gaan. Ze hebben elkaar gezworen dat er slechts vrede en liefde binnen hun muren zal zijn. Maar als de dood binnen Asgards godenmuren is gekomen, begint de eindstrijd. De wolf en de slang breken uit hun boeien en de reuzen komen aangestormd. De Regenboogbrug gaat in vlammen op -en de boom, de machtige Wereldboom, valt krakend

Bordtekening meester Leander

om. Ragnarok, de strijd van allen tegen allen, is een feit.

Na deze catastrofe is de verbinding van de mens met het godenrijk voorbij. Kaal en stil staat hij alleen. Wie herkent hier niet de moderne mens en het negenjarig kind, dat voor zijn gevoel moederziel alleen komt te staan? Maar de Edda eindigt met de voorspelling van een nieuwe toekomst, die ooit door Widar, zoon van Odin, ingeluid zal worden.

Thor en de vierdeklasser

Het belangrijkste Eddamotief is de strijd van de goden tegen de reuzen. Hierin speelt de god Thor een unieke rol. Hij is de god van de bliksem en de donder. Thor trekt er vaak op uit om de aarde te bezoeken maar neemt niet de Regenboogbrug zoals de andere goden. Hij trekt letterlijk zijn eigen spoor en zwoegt door slib

en slijk om Midgard te bereiken. Zo voelt de tienjarige zich ook: hij is de enkeling, bij wie alles anders is. De verhalen vertellen hoe Thor keer op keer moedig de strijd opzoekt tegen het reuzenvolk, dat leeft te midden van ijs en vorst. Vergezeld van de slimme Loki overwint hij hun dommekracht. Ook de tienjarige bestrijdt de macht van de autoriteit. Verrassend is dat Thor door die strijd de woestijn der reuzen omtovert in vruchtbare grond.

Uiteindelijk kan hier iets groeien... Hoera dus voor het bedeesde meisje dat zichzelf overwint en zich laat horen of voor de melancholische jongen die nu al zeker zes keer uit de klas is gestuurd...

Nieuwe aandacht

Wie als opvoeder met deze blik kijkt, kan groot respect voelen opkomen voor de individualiteit die het kind nu

in zich voelt. Nog niet wéét, maar voelt. Het is een steun voor de tienjarige als hij begrepen wordt in zijn drang naar eigenheid. Richt zijn kamer opnieuw in. Geef verantwoordelijkheid in kleine taken. Besteed apart tijd met hem. Zoek nieuwe hobby's, clubjes, tijdsbesteding. Geef hem nieuwe aandacht.

Geef ook duidelijke, zakelijke regels voor het spel dat opvoeding heet. En wees blij als die niet altijd worden opgevolgd, want dan kan de tienjarige, als hij de consequenties krijgt voorgeschoteld, voelen dat hij er even niet bij hoort - heerlijk, hij is iemand anders, hij is Ik!

De roep uit de toekomst

Naast deze bewerkelijke kanten van het nieuwe ik-gevoel, kan het kind ook een andere kant van zijn individualiteit beleven. Zomaar ineens weet hij wat hij worden wil 'als hij groot is'. Hij voelt zijn persoonlijke levensopdracht. Veel volwassenen vertellen bijvoorbeeld dat zij op die leeftijd wisten welk beroep zij zouden kiezen. Een kunsthedelaar vertelde dat hij ooit als 9-jarige geraakt werd door een schilderij van Rembrandt. Een diep verlangen werd geboren en gaf richting aan zijn leven. Het is nog geen bewust weten.

Dat komt omstreeks het 18e jaar, nadat de puber het eigen speelveld

heeft verkend en opgeruimd -en de beroepskeuze relevant wordt. Rond het 9e jaar wordt het Ik eerst in het gevoel geboren. Deze periode duurt ongeveer een jaar en kan heel lastig zijn. Maar als je als opvoeder een glimp opvangt van het unieke mensenwezen dat als goud onder de berenhuid schittert, dan ontstaat er respect, begrip en liefde.

HvM

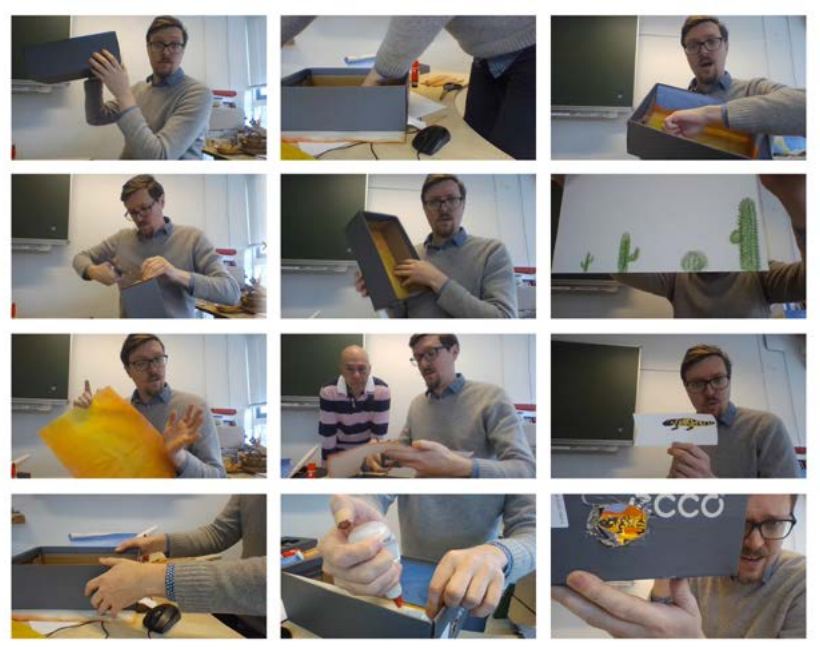
Samenvatting 'vertelstof 4e klas', pag. 146 - 150, uit 'Seizoener', herfst 2013, gebundeld in 'het Goud van Waldorf'

Dierkunde digitaal

Net voordat de scholen sloten, op vrijdag 13 maart, waren klas 4A en 4B nog naar de dierentuin geweest. Daar hadden de kinderen genoten van de veelzijdigheid van het dierenrijk. In groepjes, voor het eerst zonder begeleider, hadden ze zich door het park begeven. In een rood-wit gestreepte circustent namen we afscheid van elkaar, terwijl het goot van de regen.

Onzeker waren we of we elkaar nog zouden treffen de volgende maandag. En inderdaad de scholen sloten en de lessen gingen niet door... Oh nee? Niet als het aan ons ligt!

Ik was nog lang niet klaar met de dierkunde periode. De kinderen hadden van de week voor het eerst in de mediatheek mogen zoeken naar informatie over een dier. De uiterlijke kenmerken, het gedrag, de biotoop en het voedsel van het gekozen dier moesten allemaal uitgezocht worden. Koortsachtig zijn ze aan het werk gegaan. Bladerend door boeken en webpagina's. Naarstig werden aantekeningen gemaakt. In de schilderles hebben ze de plattegrond van de biotoop van het

dier vastgemaakt en ook hadden ze al mooie gedichten geschreven over de dieren.

Moest dit allemaal stoppen?

De situatie vroeg om flexibiliteit.

In plaats van een maquette met een presentatie, maken we een kijkdoos, dacht ik. Daarin kan het dier schitteren in zijn eigen biotoop.

Dan hadden de kinderen natuurlijk wel een goed voorbeeld nodig, dus moest ik naarstig aan de slag. Gewapend met webcam, kleurpotloden, verf, lijm en schaar ging ik mijn schoenendoos te lijf.

Het was een nostalgische bezigheid die mij veel plezier gaf. Het was leuk om via SocialSchools te horen dat de kinderen al even enthousiast waren als ik.

En waar hebben zij en ik allemaal wel niet aan gewerkt behalve dierkunde? Studievaardigheden, techniek, mediavaardigheden, fijne motoriek en ga zo maar door.

Zo maakt men van een nood een deugd.

Meester Leander van 4A

Tweede dierkunde periode in klas 4B

Vogelkunde

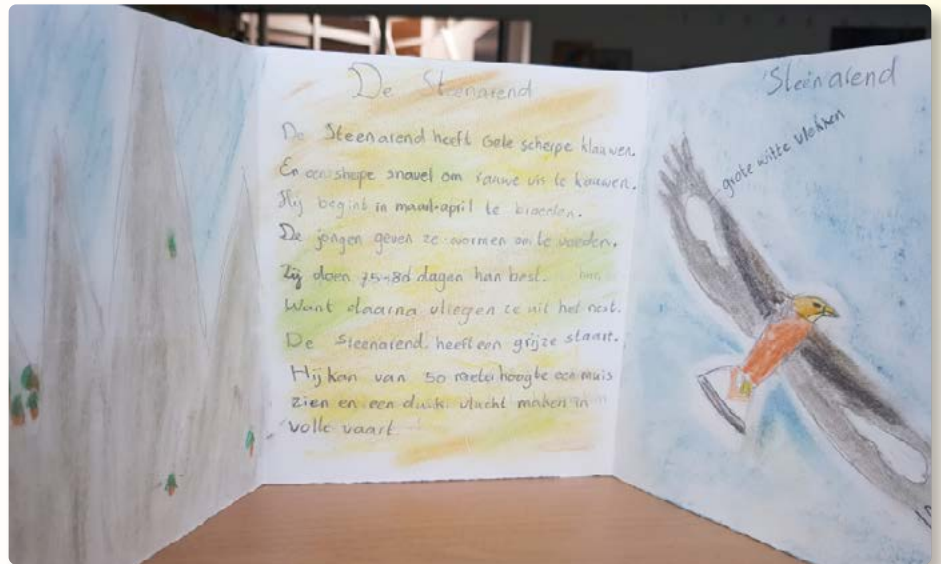
Een periode Vogelkunde in de 4e klas is eigenlijk niet zo gebruikelijk. Maar komt wel voor. Er kan een goede praktische reden zijn om een periode over vogels te plannen. Ook volgens menskundige ideeën kan het zinvol zijn en wel om de volgende inhoud:

Rond de leeftijd van de 4e klas en ook nog daarna in de 5e/6e klas bevinden de kinderen zich lichamelijk in hun ziele-leven tussen hemel en aarde. Ze hebben nog net niet te maken met de puberteit die gloort als het ware aan de horizon. Aan de andere kant is de kleuter en kindertijd vrijwel voorbij. Nu begint de interesse te veranderen. Soms positieve- en soms negatieve stemmingen en steeds vaker ontstaan conflicten met de omgeving.

In deze periode staat het kind aan de vooravond van een ontwikkelings-sprong. Innerlijk veranderen gevoelens en daardoor verandert de verhouding met de omgeving ook. Meer afstandelijker en verder weg. De eerste momenten van gevoel van eenzaamheid kondigen zich aan.

Wat heeft dat nu met vogelkunde te maken?

In de vogelwereld spiegelen zich veel van boven genoemde elementen. Een reden om de kinderen in deze fase van hun leven te laten kennismaken met de bonte vogelwereld en hen vooral te leren kijken (waarnemen) naar de vogels al dan niet in hun omgeving, is om de kinderen de gelegenheid te geven om te ontdekken welke kwaliteiten al die verschillende vogels hebben. Ieder in zijn eigen omgeving en aangepast aan hun eigen mogelijkheden. Hoewel ze kwetterend, zingend en ruziënd met elkaar overleven, bouwen vogels vol zorg hun nesten, broeden hun eieren uit en zijn wekenlang dag

en nacht in de weer voor hun jongen. Wanneer de wereld er eens niet zo vrolijk uit ziet in de komende levensperiode kunnen ook vogels in de tuin, stad, parken, weilanden e.a. als afleiders functioneren. En je naar buiten lokken om ze te ontdekken, letterlijk en figuurlijk.

Een vogel periode is ook een prachtige overgang naar de plantkunde periode in klas 5. Want de boom is de perfecte huisbaas voor veel vogels.

De volgende beschrijving over de relatie tussen vogels en bomen zou de afsluiting zijn van deze periode. Nu kan iedereen hier deelgenoot van worden.

De boom als huisbaas.

Zonder vogels geen eiken, zonder eiken geen vogels. Dat klinkt misschien wel raar, maar toch is het wel waar. Eiken en bijvoorbeeld ook beuken zijn echte vogelbomen.

De zomereik

een grote volwassen eik is een geweldige vogelboom.

Dat komt omdat hij voor de vogels veel voedsel heeft.

Hoog in de boom van een eik leven bladluizen, galwespen komen dan om het zoete sap van de bladluizen te eten en er zijn rupsen te vinden.

Dat allemaal is weer fijn voor de vogels, die vooral in de winter op zoek gaan naar insecten, die zich verstoppen tussen het schors.

Spechten

Spechten hakken graag in de stam en maken gaten, holen en wanneer ze er zelf niet in gaan nestelen dan komen daar ook weer andere vogels op af. Een uil vindt het fijn om zich te verschuilen tussen de bladeren van de eik en wanneer de eik ergens wat verder buiten de stad staat en er is een hol in de stam gemaakt door een specht, wil de uil best daar blijven en het hol gebruiken voor zijn nest. Er zijn ook allerlei bouwmaterialen voor vogels te vinden in de eik. Kleine dorre takjes zijn prima voor

Huisvuur
 Broedt in kolonies
 in open landschap
 Vliegen doet hij graag
 want dat gaat heel rap
 Met dat kwikstaartje
 kan hij goed sturen
 hij vliegt lang
 wien en wien
 hij maakt een lange touw
 dat kan je ook en van het touw

een nest te bouwen, twijgjes, maar ook veertjes van andere vogels, er is van alles te vinden om te nestelen. De houtduif en de buizerd en de staartmees nestelen graag in de eik. En dan in de herfst allemaal eikels, die worden gegeten door bijvoorbeeld de gaai en de kauwtjes. En nog iets extra's: de (Vlaamse) gaai eet graag insecten maar ook eikeltjes, beukennotjes, mais en fruit. In de herfst hamstert hij net als de eekhoorn eikels en verstopt ze in de grond om ze later in de winter weer op te graven. Zelfs graaft hij ze op en stopt

ze dan weer ergens anders op een betere plek. Maar net als de eekhoorn vergeet hij wel weer waar de verstoppplaatsen waren en dan kunnen die eikels weer uitgroeien tot nieuwe eikenplantjes en groter groeien tot eiken. Zo hebben ze elkaar nodig de eik en de gaai en de eekhoorn.

De beuk

In de beuk gebeurt eigenlijk hetzelfde: De spechten, mezen, eksters, houtduiven en boomklevers zijn dol op beukennoten. Insectenzoekers als

fluitier, tijftjaf en kuifmezen zoeken hun eten op bladeren en takjes. Aangetaste beuken bieden nestruimte aan de uil, specht en houtduif.

De berk, de els, de iep en de haagbeuk hebben veel kleine zaden en dat vinden de vinken, de mezen en de mussen lekker. Berkenbosjes, iepenlanen, elzensingels en beukenbossen zijn fijne vogelplekken. Grote harde vruchten als hazelnoten en walnoten eten vogels met een stevige snavel zoals de kraaiachtigen en spechten, maar ook het koolmeesje eet ze graag.

Zo komt het ook, dat er vogels zijn, die hier in de zomer komen nestelen en wanneer de herfst voorbij is en alle bladeren van de bomen gaan, dat er grote groepen vogels naar andere streken vertrekken, naar het zuiden waar het warmer is en waar de bomen zijn die vogels daar voedsel kunnen geven.

Dit was een kleine inkijk in een periode van klas 4B.

Geniet van elkaar en de vogels in uw tuin.

Juf Jaqueline

Dank je wel Juf Susanne voor het doorsturen van de foto's!

Cirkels van Invloed

Deze Cirkels van Invloed en van Betrokkenheid van Stephen Covey (uit "De zeven eigenschappen van effectieve mensen": Eigenschap 1: wees pro-actief) geven inzicht in onze mogelijkheid om onze aandacht en emoties te reguleren, ook in deze tijd waarin we te maken hebben met de Corona situatie.

Speciaal hiervoor zijn ze opnieuw ingevuld om onze focus en energie te (blijven) richten op die zaken waar we echt invloed op hebben.

MAAR DE LENTE WIST HET NIET

Het was begin 2020...

De mensen hadden een lange donkere winter achter de rug, Februari was een hele onrustige maand geweest met veel stormen en veel regen
De natuur was onrustig, alsof ze de mensen iets wilde vertellen, alsof ze de mensen ergens voor wilde waarschuwen... En toen werd het Maart...

Het was Maart 2020...

De straten waren leeg, de meeste winkels waren gesloten, de meeste auto's stonden langs de kant van de weg, de mensen kwamen bijna niet meer buiten en dat over de hele wereld, landen gingen op slot, de mensen konden niet geloven dat dit gebeurde, het was zo surrealistisch... Iedereen wist wat er aan de hand was

Maar de lente wist het niet
En de bloemen bleven bloeien
En de zon scheen... De eerste mooie lentedag sinds lange tijd brak aan
En de zwaluwen kwamen terug
En de lucht werd roze en blauw
Het werd later donker en 's ochtends kwam het licht vroeg door de ramen

Het was Maart 2020...

De jongeren studeerden online, vanuit huis
Kinderen speelden onvermijdelijk vooral in huis
Pubers verveelden zich, ouders wisten niet wat te doen
Mensen kwamen alleen even buiten om boodschappen te doen of om de hond uit te laten
Bijna alles was gesloten ...Zelfs de kantoren, hotels, restaurants en bars
Het leger begon uitgangen en grenzen te bewaken
Mensen moesten vanuit huis gaan werken
Ondernemers kwamen in de problemen

De meeste kinderen konden niet meer naar school
Er was ineens niet genoeg ruimte voor iedereen in ziekenhuizen, operaties en onderzoeken werden uitgesteld...
Iedereen wist het

"Allerlei leuke dingen gingen niet meer door, daar werd een streep door gezet..."

Maar de lente wist het niet en het ontsproot
Ze draaide onverstoort haar jaarlijkse programma af
Ze schonk ons haar mooiste bloemen en haar heerlijkste geuren

Het was Maart 2020

Iedereen zat thuis in quarantaine om gezondheidsredenen of preventief
Sommige mensen mochten niet meer naar hun werk, anderen móesten
Elkaar omhelzen, kussen of een hand geven was ineens een bedreiging
Iedereen moest flinke afstand tot elkaar bewaren, dat was afschuwelijk
In de supermarkt waren allerlei schappen leeg
Allerlei leuke dingen gingen niet meer door, daar werd een streep door gezet en niemand wist wanneer dat weer kon
Mensen werden beperkt in hun vrijheid terwijl er vrede was
Over de hele wereld werden veel mensen ziek en het was besmettelijk...

Er was isolatie, ziekte en paniek... Toen werd de angst pas echt!!

En de dagen zagen er allemaal hetzelfde uit...

En de weken duurden ineens veel langer...

En iedereen hoopte dat er niet nóg meer strenge maatregelen zouden volgen...

De mensen zaten vast in een film en hoopten dagelijks op dé held...

De wereld was vertraagd terwijl het geen vakantie was, niemand had dit verwacht... Iedereen wist wat er gebeurde

"Er was weer tijd om te schrijven en te lezen, mensen lieten hun fantasie de vrije loop en verveling ontsproot in creativiteit"

Maar de lente wist het niet en de rozen bleven bloeien

De Magnolia stond in de knop

De vogeltjes begonnen aan hun nestjes

En toen...

Het plezier van koken en samen eten werd herontdekt

Iedereen gaf elkaar tips over leuke dingen die je met je kinderen kon doen

Er was weer tijd om te schrijven en te lezen, mensen lieten hun fantasie de vrije loop en verveling ontsproot in creativiteit

Sommigen leerden een nieuwe taal

Sommigen ontdekten kunst

Sommigen ontdekten dat ze niet écht leefden en vonden de weg naar zichzelf terug

Anderen stopten met onwetend onderhandelen

Iedereen had van de één op de andere dag veel meer tijd voor het gezin

Eentje sloot het kantoor en opende een herberg met slechts vier mensen

Anderen verlieten hun vastgeroeste relatie om de liefde van hun leven te vinden

Anderen boden aan om voor kwetsbare mensen boodschappen te doen of te koken

Iedereen wist ineens wat een 'vitaal beroep' was, deze mensen werden helden, ze werden meer gewaardeerd dan ooit

Anderen gingen op afstand muziek met elkaar maken of zingen om op deze manier samen te zijn

Mensen kregen oog voor eenzaamheid en verzonnen dingen om er iets aan te doen

Mensen herstelden van hun stressvolle leven

Mensen die elkaar niet kenden begonnen spontaan een praatje met elkaar

Sommigen maakten vliegers van papier met hun telefoonnummer erop zodat eenzame mensen ze konden bellen

De overheid ging bedrijven en zelfstandigen helpen zodat ze niet failliet zouden gaan of mensen zouden moeten ontslaan

Gepensioneerde zorgpersoneel bood zichzelf aan om te helpen in de Zorg
Uit alle hoeken kwamen vrijwilligers, iedereen wilde iets doen

Om 20:00 uur s 'avonds gingen mensen uit allerlei landen klappen voor alle artsen, verpleegkundigen en zorgpersoneel die keihard aan het werk waren om in de zorg alles draaiende te houden

"Uit alle hoeken kwamen vrijwilligers, iedereen wilde iets doen"

Het was het jaar waarin men het belang erkende van gezondheid en verbinding, van saamhorigheid, van sociale contacten en misschien ook van zijn roeping, dit deed iets met het collectieve bewustzijn, dit deed iets met alle mensen...

En de economie ging bijna kopje onder, maar stopte niet, het vond zichzelf opnieuw uit

Het was het jaar waarin de wereld leek te stoppen, het jaar waarin we met elkaar in de geschiedenisboeken zouden komen... Dat wisten we allemaal

En de lente wist het niet,
En de bloemen bleven bloeien, en de bomen liepen uit
En het werd steeds warmer
En er waren veel meer vogels

En toen kwam de dag van bevrijding...

De mensen keken tv en de premier vertelde iedereen dat de noodsituatie voorbij was

En dat het virus had verloren!

Dat iedereen SAMEN had gewonnen!!!

En toen ging iedereen de straat op...

Met tranen in de ogen...

Zonder maskers en handschoenen...

De buurman werd geknuffeld, alsof hij een broer was

En de wereld was mooier en

liefdevoller geworden

En de mensen waren humaner

geworden

En ze hadden weer waarden en

normen

De harten van mensen waren weer

open, en dat had positieve gevolgen

Doordat alles stil had gestaan kon

de aarde weer ademen, ook zij was

genezen van wat de mensen háár veel

eerder hadden aangedaan

En toen kwam de zomer....

Omdat de lente het niet wist

En hij was er nog steeds

Ondanks alles

Ondanks het virus

Ondanks de angst

Ondanks de dood

Omdat de lente het niet wist,

leerde iedereen

de kracht van het leven...

Susan Blanco (De Taalrecycler)

"Geïnspireerd door mensen"

Redactie:

Guido van der Vorst

Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl